THE SILENCE BEFORE THE BANG

Action without noise.

Ferdinando

WALL STREET: SỰ IM LẶNG TRƯỚC TIẾNG NỔ

GILLETTE FROM WALL STREET · 08

Mọi khởi đầu đều sinh ra sự hào hứng. Điều chưa biết không tiến về phía chúng ta; chính chúng ta tiến về phía nó. Đó là một cảm giác đẹp. Adrenaline, dopamine và cả gia đình của chúng đẩy ta về phía trước với một niềm tin chẳng tốn chút sức nào. Những khoảnh khắc nhỏ bé, riêng tư vẫn còn lại, tất cả sinh ra từ cùng một mục đích. Chúng không đi theo một trào lưu, một khuôn mẫu hay một định dạng. Chúng tạo ra một cái.

Rồi đến sự chờ đợi kết quả. Đó là hệ quả tự nhiên của hành động. Hy sinh, nỗ lực và thời gian đã bỏ ra dường như lúc nào cũng đòi lại một điều gì đó. Đôi khi kết quả tự báo hiệu bằng tiếng ồn: khoảng không gian nơi mọi thứ đã tạo ra một tác động nhìn thấy được. Những lần khác nó đến qua sự im lặng: khoảng không gian nơi mọi thứ vẫn tạo ra tác động y như vậy, nhưng không để chúng ta hay biết. Chúng có vẻ giống hệt nhau, nhưng không phải.

Tiếng ồn sinh ra những tiếng nói, lời phê bình, ngôn từ, tín hiệu xã hội, tuyên bố và biểu hiện. Sự im lặng tạo ra cùng những chuyển động ấy, chỉ là xa khỏi tầm mắt chúng ta. Vậy mà điểm chung giữa hai thế giới này thường chỉ là một thứ: tiền. Nó xuất hiện dưới nhiều hình thức. Một cuộc phỏng vấn. Một quảng cáo. Một hội nghị. Nhưng hình thức cụ thể nhất, ít biểu tượng nhất và phổ biến nhất vẫn là chuyển khoản ngân hàng. Có thể tạo ra cả sự sung túc lẫn nỗi bất an, dù gần như lúc nào cũng chỉ với tác dụng tạm thời.

Và tôi ở đó, vào một tối tháng Tám nóng nực và ẩm ướt, đã quyết định đi ngủ. Thế mà tôi đã làm gì? Tôi bật dậy, đến bàn làm việc, mở máy tính và bắt đầu viết suy ngẫm này. Nhưng tại sao? Tôi chẳng có dự án, kỳ vọng hay tham vọng nào. Tôi sống bằng những gì vốn đã là của tôi, và thế là đủ. Tôi không mong thay đổi cuộc đời mình, và ngày nào tôi cũng cảm ơn Chúa vì đã giữ đèn sáng trên sân khấu cuộc đời tôi.

Vậy chuyện gì đã xảy ra? Tôi vừa xem lại dữ liệu lưu lượng truy cập của trang web. Có một niềm vui nhất định khi thấy bao nhiêu người đã ghé thăm, họ đến từ những nước nào và đã xem những trang nào. Tất cả trong khi biết rằng tôi không tìm kiếm một giao dịch mua, vì tôi đã chọn không bán văn chương, không kiếm tiền từ nó. Những đứa con của Bezos đã làm việc đó rồi. Nó chưa bao giờ là việc của tôi.

Mấy ngày gần đây, mạng đã báo một mức sụt giảm 80%. Một sự sụp đổ toàn diện. Không cuộc trò chuyện nào. Không email nào. Không dấu hiệu nào từ bên ngoài. Chỉ còn lại im lặng. Một sự im lặng biết nói và báo trước một vụ nổ. Những trận động đất đã dạy tôi bài học đó. Và thiên nhiên hiếm khi sai. Nhưng tôi không lo lắng. Tôi chỉ tràn đầy nụ cười và suy ngẫm, biết rõ điều sắp xảy đến với mình. Đó là sự im lặng trước tiếng nổ.

Với nhiều người, đó là tiếng ồn không có hành động. Với tôi, đó là hành động không có tiếng ồn. Rồi, lúc rạng sáng, có người gõ cửa. Không phải người giao hàng. Mà là một lá thư. Niêm phong bằng sáp đỏ. Người gửi thật đơn giản: THUỐC NỔ. Nhưng tôi gửi trả lại người gửi. Tôi chỉ mong một tiếng nổ. Tôi đâu có mong nhiều đến thế.

Ferdinando